

Dosarul nr. 2ra-1848/21

2-18087291-01-2ra-17112021

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul central, Judecător – V. Suci

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – M. Anton, I. Secieru, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului declarat de Filipescu Veronica,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Filipescu Veronica către
Uniunea Cooperativelor de Consum Criuleni cu privire la încasarea prejudiciului
material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2021, prin care a fost casată
hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul central din 21 decembrie 2018, și emisă o nouă
hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La 13 aprilie 2018, Filipescu Veronica a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Uniunii Cooperativelor de Consum Criuleni, solicitând încasarea
prejudiciului material din suma salariului neachitat în cuantum de 175717 lei, a
dobânzii la salariul neachitat în cuantum de 161424 lei și repararea prejudiciului moral
în cuantum de 50000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că începând cu 28 septembrie 1992, a fost angajată în
funcție de director al calității în cadrul Întreprinderii Cooperatiste de Panificație
"Panifcoop" a Uniunii Cooperativelor de Consum din Criuleni, iar din 11 februarie
2004, a exercitat funcția de director al aceleiași întreprinderi, până la 04 ianuarie 2012,
când a fost concediată.

La 11 ianuarie 2012, a depus acțiune împotriva UCOOP Criuleni cu privire la
anularea actelor, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea
prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 19 iulie 2012, (menținută prin decizia Curții
Supreme de Justiție din 07 august 2013), cererea de chemare în judecată a fost admisă,
s-a recunoscut nulitatea dispoziției președintelui UCOOP Criuleni privind concedierea
Veronicăi Filipescu, cu radierea mențiunilor din carnetul de muncă. A fost restabilită
în funcția de director începând cu 04 ianuarie 2012 și s-au încasat salariul restant în
mărime de 20151,68 lei, salariul pentru absența forțată de la locul de muncă în sumă
de 8884,81 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 4500 lei și prejudiciul moral în
mărime de 2000 lei.

De asemenea, a menționat că în cadrul procedurii de executare silită a titlului executoriu privind restabilirea în funcția de director a Întreprinderii Cooperatiste de Panificație "Panifcoop", directorul UCOOP Criuleni a fost sancționat contravențional, fiindu-i aplicată amendă pentru neexecutarea hotărârii.

Cu toate acestea, titlul executoriu a rămas neexecutat în partea ce ține de repunerea în funcție și introducerea modificărilor corespunzătoare în carnetul de muncă al reclamantei.

Drept urmare, reclamanta a relatat că, la 02 iunie 2014, a intentat o acțiune împotriva UCOOP Criuleni cu privire la repararea prejudiciului material constituit din cuantumul salariului neachitat pentru perioada de la 19 iulie 2012 și până la 16 decembrie 2014, a concediului anual de odihnă, a penalității pentru reținerea salariului cu dobândă de întârziere de 0,1 %, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Criuleni din 10 februarie 2015, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, (rămasă în vigoare după încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 noiembrie 2015), a fost casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care, acțiunea Veronicăi Filipescu a fost admisă parțial, încasându-se de la UCOOP Criuleni în beneficiul reclamantei suma de 630 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral și 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea a fost respinsă.

În context, reclamanta a indicat că potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, s-a indicat că Filipescu Veronica nu a fost restabilită la locul de muncă din culpa angajatorului în perioada 19 iulie 2012 - 31 iulie 2012, până la momentul radierii Întreprinderii Cooperatiste de Panificație "Panifcoop", iar în perioada ulterioară 31 iulie 2012 - 16 decembrie 2014, imposibilitatea restabilirii la lucru în funcția solicitată nu i se poate imputa angajatorului, reieșind din împrejurările cu caracter major, nefiind stabilită existența la UCOOP Criuleni (persoana juridică absorbită) a funcției de director al Întreprinderii Cooperatiste de Panificație "Panifcoop".

Totodată, reclamanta a indicat că la 31 iulie 2012, Camera Înregistrării de Stat a adoptat decizia privind radierea Întreprinderii Cooperatiste de Panificație "Panifcoop" a UCOOP din or. Criuleni în legătură cu reorganizarea prin absorbție de către Uniunea Cooperativelor de Consum din Criuleni, astfel, succesori în drepturi și obligațiuni a fost desemnată Uniunea Cooperativelor de Consum din Criuleni.

În rezultat, la 12 mai 2017 a fost admisă cererea de înlocuire în drepturi a succesoriului Întreprinderea Cooperatistă de Panificație "Panifcoop" de către UCOOP din or. Criuleni în procedura de executare silită a titlului executoriu nr.2-/2012.

La 09 august 2018, Filipescu Veronica a depus cerere de completare a pretențiilor din acțiune, solicitând obligarea Uniunii Cooperativelor de Consum din Criuleni să achite la bugetul de stat în contul fondului asigurărilor sociale impozitele din salariul neachitat reclamantei în mărime de 40414,91 lei și impozitele din salariul neachitat reclamantei în mărime de 7907 lei la bugetul asigurărilor obligatorii de asistență medicală.

Prin hotărârea Judecătoria Criuleni, sediul central din 21 decembrie 2018, cererea de chemare în judecată depusă de Filipescu Veronica a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, au fost respinse cererile de apel depuse de Filipescu Veronica și de Uniunea Cooperativelor de Consum Criuleni, și menținută hotărârea Judecătorei Criuleni, sediul central din 21 decembrie 2018.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2020, s-a admis recursul declarat de Filipescu Veronica și s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2021, a fost respins apelul declarat de Filipescu Veronica.

S-a admis apelul declarat de Uniunea Cooperativelor de Consum "UCOOP" Criuleni.

S-a casat parțial hotărârea Judecătorei Criuleni, sediul central din 21 decembrie 2018, în partea respingerii cerințelor în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Filipescu Veronica către Uniunea Cooperativelor de Consum Criuleni cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, și s-a emis în această parte o încheiere prin care:

- S-a încetat procesul în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Filipescu Veronica către Uniunea Cooperativelor de Consum Criuleni cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 630 lei și a prejudiciului moral în sumă de 500 lei, pe motiv că într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

- În rest hotărârea Judecătorei Criuleni, sediul central, din 21 decembrie 2018, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a menționat că, cererea de chemare în judecată depusă de Filipescu Veronica la 13 aprilie 2018, conține cerințe identice acțiunii judecate anterior, care s-a finalizat cu decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, potrivit căreia acțiunea reclamantei a fost admisă în parte, cu încasarea de la UCOOP Criuleni în beneficiul Veronicăi Filipescu a sumei de 630 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral, și a sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea fiind respinsă.

În context, instanța de apel a remarcat că, reprezentantul Uniunii Cooperativelor de Consum Criuleni a invocat existența unei decizii irevocabile și anume a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, pe marginea pretențiilor în cauză, solicitând în acest sens încetarea procesului judiciar.

La 08 noiembrie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Filipescu Veronica a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2021 și a hotărârii Judecătorei Criuleni, sediul central din 21 decembrie 2018, cu emiterea unei noi hotărâri prin care: - a obliga Uniunea Cooperativelor de Consum din Criuleni să repare prejudiciul material cauzat constituit din salariul neachitat în cuantum de 209440 lei și dobânda pentru salariul neachitat în cuantum de 238812,46 lei, pentru perioada septembrie 2012 - decembrie 2018; - a obliga Uniunea Cooperativelor de Consum din Criuleni, să achite contribuțiile obligatorii la fondul social și asigurarea medicală în cuantum de 47792,80 lei și, respectiv, 9424,80 lei, pentru perioada septembrie 2012 - decembrie 2018; - a obliga Uniunea Cooperativelor de Consum din Criuleni, să repare prejudiciul moral cauzat Veronicăi Filipescu în cuantum de 50000 lei; - a obliga Uniunea Cooperativelor de Consum din Criuleni, să-

i compenseze Veronicăi Filipescu, cheltuielile de asistență juridică acordată de avocatul Ciuntu Valeria în Curtea de Apel Chișinău, în sumă de 5100 lei.

În motivarea cererii de recurs, Filipescu Veronica a remarcat faptul că instanța de apel nu a aplicat normele juridice invocate în cererea de apel depusă de Filipescu Veronica și nici nu a motivat inaplicabilitatea normelor invocate de apelantă în raport cu pretențiile din acțiunea în cauză.

De asemenea, recurenta consideră că instanța de apel nu a ținut cont de constatarea vinovăției angajatorului UCOOP Criuleni, a președintelui UCOOP Criuleni - Balaban Constantin în raport cu încălcarea drepturilor angajatei Filipescu Veronica.

În altă ordine de idei, recurenta a invocat netemeinicia concluziilor instanței de apel referitor la faptul că pretențiile Veronicăi Filipescu deja au fost soluționate anterior, deoarece, în cererea de chemare în judecată depusă la 13 aprilie 2018, reclamanta/recurentă a invocat încălcarea noilor drepturi în raport cu scurgerea unei noi perioade de timp.

În concluzie, recurenta Filipescu Veronica a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de argumentele descrise în decizia Curții Supreme de Justiție, din 04 martie 2020, care anterior, au servit temei pentru restituirea cauzei spre rejudecare.

Cu referire la prevederile art.434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2021, a fost expediată participanților la proces la 23 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice. (f.d.222, vol.II)

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului, consideră că recursul depus de Filipescu Veronica, la 08 noiembrie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Filipescu Veronica, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Filipescu Veronica.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Filipescu Veronica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Aliona Miron